

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 10. S. Leonis Epistolæ Constantinopolim datæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. *Imperatoris zelum, Religionem, & pium*
 A. C. 458. *in Patrum Fidem affectum admiratus sum.*

Hoc Donum non a nobis est, ut dicit Apo-
stolus, sed a Deo, qui ad preces vestras hanc
bonam voluntatem Principi dedit. Quapropter, quamvis vilis ego sim, contemptibilis, & abortivus inter Monachos, mentem meam Cæsareæ Majestati aperui, & edixi, quid de Fide sexcentorum triginta Patrum, Calcedone congregatorum, sentiam, quod nempe in hac Fide, a S. Spiritu revelata, confirmem, & perseverem. Si enim Salvator Noster in medio duorum vel trium, in Nomine suo congregatorum, præsens est, quomodo fieri possit, ut Spiritus Sanctus in medio tot Episcoporum non sit? ergo pro vera Religione, sicut Josue pro populo Israelis firmus sis, & constans. Rogo te, ut meo nomine pios tuos Clericos, & populum fidelem salutes.

§. X.

S. Leonis epistolæ Constantinopolim datæ.

Cum S. Leo Papa comperisset, Episcopos Ægypti Catholicos Constantinopolim confugisse, plures ad eos dedit epistolas, quibus exules consolabatur, & hortabatur, ut animum caperent. In epistola ultima, 21. Martii, anno 458. data, eorum Nomina usque ad quindecim ponit, quorum primi Nestorius, Athanasius,

sius, Paulus, Petrus, & Theonas le-Sæculum V.
 guntur. Interim etiam ad Anatolium A. C. 458.
 Constantinopolitanum, & Leonem Im-
 peratorem epistolas dabat. In una ad
 Anatolium epistola queritur, ex ejus Cle-^{ep. 124.}
 ricis aliquos Hæreticorum esse fautores,^{al. 76.}
 & hortatur, ut, si eos corrigere non va-
 leat, ab Ecclesia separet, cumque Anato-
 lius mandata negligeret, eum vehemen-
 tius in altera epistola sui officii admonet,^{ep. 126.}
 & speciatim Presbyterum Atticum notat,
 quod in Ecclesia contra Fidem Catholi-
 cam, & Concilium Calcedonense ad po-
 pulum dixisset. Jubet, ut dicta publice
 retractet, & Doctrinam Eutychem con-
 demnet. Anatolio non probabatur, S.
 Leoni Clericos suos adeo curæ esse. At-
 ticus etiam Presbyter Apologiam misit,
 in qua affirmabat, semper invisum sibi
 fuisse Eutychem. Ad hæc S. Leo, Ana-
 tolio scribens, respondet: *ne mali vertas,*
quod ea, quæ de Clericis tuis dicebantur, ti-^{ep. 128.}
bi examinanda rescripserim; non læsi Dig-^{al. 77.}
nitatem tuam, sed consului famæ tuæ; hæc
enim æque ac mea mihi cara est. Quod
ad Atticum Presbyterum pertinet, verbo-
rum, quibus utitur, ambiguitas confirmat
ea, quæ de ipso ad nos relata sunt. Nam
aliud est inimicitia, quæ etiam inter Ca-
tholicos viget, & aliud est error, quem
vera Fides damnat. Ergo necesse est, ut
luculenter edicat, quid in Eutyche damnet,

dis invaſſent, avellat. Notat discrimen ^{Sæculum V.}
 libellorum, quorum exempla ſibi Impe- ^{A. C. 458.}
 rator miſerat, quod Catholici libello ſuo
 ſupplici ſubſcripſſent, & quiſque nomen,
 & conditionem ſuam ingenue appoſuiſ-
 ſet, Hæretici vero non ſubſcripſſent, ne,
 quam pauci eſſent, & viles, ipſi prode-
 rent. Concilii Oecumenici obtinendi
 ſpe abjecta, petebant ſaltem colloquium, ^{ep. 132.}
 ubi ſua proferre argumenta poſſent; at ^{al. 78.}
 S. Leonem nihil a Sententia dimovere
 potuit, in nullum Doctrinæ examen cum
 Hæreticis eſſe conſentiendum. At vero
 Legatos in Orientem ſe miſſurum, quod
 Imperator juſſerat, pollicetur, non hunc in
 finem, ut cum Fidei hoſtibus diſputarent,
 ſed ut illos, qui bona fide diſcere cupient,
 doceant. Nam, inquit, quæ Niceæ, &
 Calcedone decifa fuere, in quæſtionem
 adducere nullatenus audemus. Hæc epi-
 ſtola 22. Martii anno 458. data.

Itaque S. Leo, ut promiſerat, poſt ^{ep. 133.}
 menſes quatuor Legatos miſit, Domitia-
 num, & Geminianum Episcopos, quibus
 nihil aliud mandatum, quam ut Impera-
 torem ſollicitarent, ad Eccleſiæ pacem
 procurandam; id enim cognoscitur ex
 ipſius epiſtola, 17. Aug. anno 458. data,
 ubi cum de flagitiis Timothei Eluri loqui-
 tur dicit: *non equidem vindictæ cupidi-
 ſumus, ſed nobis Sacerdotibus cum Mini-
 ſtris Diaboli ſocietas eſſe non poſteſt.* ^{u. 4.} Si

CCC 4 eos

Sæculum V. eos ad Pœnitentiam redire viderimus, licet
 A. C. 458. bit nobis pro eis Deum precibus pulsare,
ne æternum pereant. Haud multo post,

ep. 134. nempe 20. Aug. Imperatori misit differ-
 al. 97. tationem de Fide ampliolem, quam pro-
 miserat; in ea Myſterium Incarnationis,
 & Redemptionis tractat, & errores Ne-
 ſtorii, & Eutyſchis ea ferme methodo,
 qua in epiſtola ſua ad Flavianum, refel-
 lit, vim argumentorum præprimis in eo
 ponens, neceſſarium eſſe credere, Jeſum
 Chriſtum veram carnem, qualis noſtra
 eſt, aſſumpſiſſe. Huic epiſtolæ excerpta
 ex Latinis, & Græcis Patribus, ſcilicet
 S. Hilario, S. Athanaſio, S. Ambroſio,
 S. Auguſtino, S. Joanne Chryſoſtomo,
 Theophilo Alexandrino, S. Gregorio Na-
 zianzeno, S. Baſilio, & S. Cyrillo Alexan-
 drino adjunxit.

§. XI.

*Decretales ad Nicetam, & Neonam
datæ.*

Aquileja inter urbes Italiae potentiffima,
 ab Attila, illam orbis partem deva-
 ſtante, capta fuerat, & direpta. Multi
 in captivitate abſtracti; quorum aliqui
 Idolothyta manducaverant, aut paſſi fue-
 rant, ut rebaptizarentur; alii e captivi-
 tate reduces mirabantur, uxores ſuas aliis
 viris nupſiſſe. Nicetas Epiſcopus Aqi-
 lejienſis ſuper his quæſtionibus S. Leonem
 conſi-